

dekrecie z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 415),

2. instytuty, utworzone na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o utworzeniu głównych instytutów naukowo-badawczych przemysłu (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 388),

3. zakłady i instytuty, organizowane dla celów wojskowych, uznane przepisami szczególnymi za naukowo-badawcze.

3. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia, które archiwa, biblioteki i muzea należy uważać za naukowe oraz które kategorie pracowników uważa się za pomocniczych pracowników naukowo-technicznych.

Art. 26. 1. Pracownikom nauki przyznaje się dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za każde pełne pięciolecie służby w tej samej grupie uposażenia.

2. Dodatek pracowników nauki za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia zasadniczego.

3. W razie przejścia do wyższej grupy uposażenia pracownik nauki otrzymuje dodatek za wysługę lat (5, 10, 15%) w takiej wysokości, aby jego nowe uposażenie wraz z dodatkiem nie było niższe, aniżeli pobierane dotychczas uposażenie wraz z dodatkiem.

Przy pierwszym ustalaniu wysokości dodatku za wysługę lat zalicza się pracownikowi nauki cały czas służby, przebytej na tym stanowisku, będącym podstawą zaszeregowania go do grupy uposażenia.

Art. 27. 1. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Oświaty ustalą normy zajęć pedagogicznych profesorów i pomocniczych sił nauczycielskich szkół wyższych.

2. Za przeprowadzenie egzaminów i za ocenę prac magisterskich, doktorskich oraz habilitacyjnych przysługuje pracownikom nauki osobne wynagrodzenie, którego wysokość ustala Ministrowie: Oświaty, Obrony Narodowej i Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Skarbu i zainteresowanymi ministrami.

IV. Przepisy dotyczące pracowników państwowych

Art. 28. 1. Do pracowników państwowych, objętych art. 4 pkt 1., stosuje się przepisy art. 5 i 7 z tym, że sprawy, które w myśl tych przepisów mają być uregulowane w drodze rozporządzeń Rady Ministrów, zostaną unormowane w drodze uchwał Rady Ministrów.

2. W tym samym trybie określi Rada Ministrów, którzy pracownicy, wymienieni w ust. 1, otrzymują dodatki reprezentacyjne, oraz ustali wysokość tych dodatków.

3. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia urzędy centralne, których szefowie będą zaliczeni do grup uposażenia, przewidzianych w art. 4 pkt 1).

Art. 29. Sprawy, które w myśl przepisów art. 5—8 mają być uregulowane w drodze rozporządzeń Rady Ministrów, zostaną unormowane:

1. w stosunku do pracowników cywilnych administracji wojskowej — w drodze zarządzeń Mi-

nistra Obrony Narodowej, wydanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu,

2. w stosunku do pracowników Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych — w drodze rozporządzeń Ministra Spraw Zagranicznych, wydanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 30. 1. Pracownikom państwowym, wymienionym w art. 4 pkt 2.—5., a pełniącym służbę za granicą, przyznaje się dodatki lokalne, których wysokość ustala właściwy minister w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Skarbu. Dodatki te przysługują od dnia objęcia stanowiska za granicą do dnia odwołania z tegoż stanowiska.

2. Pracownikom, wymienionym w ust. 1, może właściwy minister w porozumieniu z Ministrami Spraw Zagranicznych i Skarbu przyznać ze względu na specjalne właściwości ich służby dodatek reprezentacyjny. Wówczas pracownicy ci nie mają prawa do dodatku funkcyjnego i służbowego.

V. Przepisy dotyczące przewodniczących i zastępców przewodniczących organów wykonawczych gmin miejskich, przewodniczących organów wykonawczych gmin wiejskich oraz pracowników samorządowych.

Art. 31. 1. Przepisy art. 7 stosuje się do prezydentów i wiceprezydentów miast oraz burmistrzów miast, liczących powyżej pięciu tysięcy mieszkańców i wiceburmistrzów miast, liczących powyżej piętnaście tysięcy mieszkańców.

2. Przepisy art. 8 ust. 1 stosuje się do burmistrzów w miastach, liczących poniżej pięciu tysięcy mieszkańców, do wiceburmistrzów w miastach, liczących od pięciu do piętnastu tysięcy mieszkańców, oraz do wójtów.

Art. 32. 1. Uposażenie, wynikające z przepisów niniejszej ustawy, ulega zmniejszeniu i zryczałtowaniu dla wykonywujących obowiązki w niepełnym wymiarze godzin burmistrzów w miastach poniżej trzech tysięcy mieszkańców, wiceburmistrzów w miastach poniżej dziesięciu tysięcy mieszkańców oraz wójtów.

2. Wydział powiatowy określa wysokość ryczałtu w zależności od ilości godzin pracy. Ryczałt nie może przekraczać 3/4 wysokości uposażenia zasadniczego z dodatkami, przewidzianymi dla danego stanowiska.

Art. 33. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia stanowiska, grupy i wysokość uposażenia zasadniczego, zasady zaszeregowania, rodzaj i wysokość dodatków oraz zasady wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych dla liniowych samorządowych pracowników zawodowych straży pożarnych.

Art. 34. Sekretarzom gmin wiejskich przysługuje prawo do bezpłatnego mieszkania wraz z opałem i światłem lub do równowartości pieniężnej. Normy tych świadczeń i ich równowartość pieniężną określi w drodze rozporządzenia Minister Administracji Publicznej.

Art. 35. 1. Osobom, wymienionym w art. 1 pkt 2. i 3., nie wolno przyjmować zajęcia ubocznego, przynoszącego im jakąkolwiek korzyść materialną, bez pisemnego zezwolenia właściwej władzy.